

lyötyä puolisonsa toisesta maasta.

Teksti Marianne Zitting

KAHDEN VIIME VUOSIKymmenen aikana kahden kulttuurin perheiden määrä on kolminkertaistunut. Tällä hetkellä Suomessa on 70 000 pariskuntaa, joiden toinen osapuoli on jostakin muusta maasta.

– Tutkimusten mukaan he ovat aivan yhtä tyytyväisiä parisuhteisiinsa kuin kantasuomalaisetkin, kertoo Duon projektipäällikkö ja parisuhdeneuvoja **Hanna Kinnunen**.

Duo on hanke, joka järjestää valtakunnallista vapaaehtois- ja vertaistoimintaa sekä vanhempainvalmennusta kahden kulttuurin perheille.

Kinnunen kertoo, että myös hänen neuvontatyössään sama henkilökohtainen kokemus osoittaa, että kahden kulttuurin suhteissa riidanaiheet ovat pitkälle samoja kuin muissakin. Kiistoja syntyy muun muassa kotitöiden jakamisesta, vapaa-ajan käytöstä ja raha-asioista. Kiistojen taustalla vaikuttavat usein kommunikaatio-ongelmat ja erilaiset tavat rarkoa ristiriitoja. Varsinaiset kulttuurierot selittävät loppujen lopuksi vain osan mahdollisista konflikteista.

– Kulttuuri on vain yksi osa-alue parisuhteessa, sanoo Kinnunen.

Muita vaikuttavia osa-alueita ovat esimerkiksi puolisoitten iät, koulutustausta, kieli- ja vuorovaikutustaidot, perhetausta, kokemukset, arvot, uskonto ja elämäntapa. Yleisellä tasolla voi Kinnusen mukaan sanoa, että puolisoitten erilaisista taustoista ja kokemuksista johtuvia erilaisuuden kerrostumia on usein enemmän kuin kantasuomalaisilla pareilla. Mitä enemmän kerrostumia on, on myös enemmän mahdollisuuksia siihen, että jokin niistä aiheuttaa ristiriitaa.

– Ristiriita ei tarkoita automaattisesti ongelmaa, ja kaikissa parisuhteissa on ristiriitoja, Kinnunen muistuttaa.

Ristiriitojen määrä ei ole ratkaisevaa, vaan se, kuinka ne pystytään käsittelemään. Lisäksi ristiriidat voivat johtaa yhteiseen ratkaisuun ja uusiin parempiin tapoihin toimia.

SUURIN OSA SUOMALAISTEN ulkomaalaisista puolisoista tulee Euroopasta, ja heidän koulutus-

tasonsa on usein korkea. Heidän on usein helpompi löytää töitä kuin kauempaa muuttavien, mutta toisaalta taas tyytyväisyys Suomen oloihin ei välttämättä ole samaa luokkaa. Jos puolison kotimaan elintaso on alhaisempi tai olot leivottomat, arvostaa hän helpommin Suomen rauhallisuutta, turvallisuutta sekä esimerkiksi neuvola- ja koulutuspalveluja. Tällöin perheen on luonnollisempaa jäädä Suomeen.

Lähempää tulevat voivat helpommin haluta muuttaa takaisin kotimaahan. Valtaosa kahden kulttuurin pareista on kuitenkin tyytyväisiä elämäänsä Suomessa.

Suomalaisiin ei maahanmuuttajien mielestä ole aina helppo tutustua. Yksinäisyyden ja ulkopuolisuuden tunteet voivat lyödä päälle varsinkin siinä vaiheessa, kun perheeseen syntyy lapsia. Kinnusen mukaan erityisesti ulkomailaistautaiset naiset kokevat ilon ja onnen lisäksi myös koti-ikävää, kaipuuta omaa perhettä kohtaan, yksinäisyyden tunteita ja alakuloa, kun he saavat lapsen.

– Naiset toivoisivat, että heillä olisi se perhe ja ystävät ympärillä jakamassa sitä kokemusta, kuvaillee Kinnunen.

Toinen tyytymättömyyden aihe on työn saaminen ja sen vaikeus. Uuteen kotimaahan on vaikea sopeutua, jos sieltä ei löydy mielekästä tekemistä esimerkiksi työn tai opiskelun parista, tai jos sieltä ei saa koulutustaan vastaavaa työtä. Valtaosa kahden kulttuurin perheistä asuu pääkaupunkiseudulla, jossa erilaisuuteen on totuttu. Pienemmillä paikkakunnilla asuvat kokevat yhä ennakkoluuloja, ja työllistymisen voi olla vaikeaa myös työpaikkojen vähäisyyden vuoksi.

Kahden kulttuurin suhteisiin liittyy myös monia positiivisia puolia. Kinnunen kertoo, että niissä elävät kokevat oppineensa puolisonsa kautta paljon omaa elämäänsä rikastuttaneita asioita. Kielitaito voi olla laajempi ja ystäväpiiri kansainvälisempi. Lisäksi moni kokee myönteisenä asiana sen, että puolison kulttuuri on suomalaista yhteisöllisempi ja perhekeskeisempi.

– Moni toivoo, että täällä Suomessa saisivat puhua ventovieraillekin. Että oltaisiin sosiaalisempia ja avoimempia. ■

” Puolisoni on kotoisin Kamerunista, ja yhdessä olemme olleet 12 vuotta. Hän tuli Suomeen opiskelemaan, ja tapasimme yhteisten ystävien kautta. Eniten elämämme hankaloittaa se, ettei hän kahdesta maisterin tutkinnoista huolimatta ole saanut muuta kuin työtä, johon ei vaadita mitään koulutusta. Olemmekin harkinneet muuttoa pois Suomesta. Kotitöiden jaossa ei ole tullut ongelmia, ainakaan enem-

” Olen seurustellut eteläafrikkalaisen miehen kanssa puolisoitena vuotta. Mies tuli Suomeen neljä vuotta sitten jatko-opintojen ja työn vuoksi. Mies puhuu äidinkielenään englantia. Hänen suomen taitonsa on lähes olematon, ja syytän siitä osin itseäni, koska puhun englantia sujuvasti ja kommunikointi on helpointa englanniksi. En ole törmännyt suhteessa oikeastaan minkäänlaisiin kulttuurieroihin.

” Elän kolmen kulttuurin perheessä. Tyttäreni edellisestä suhteesta on iranilainen. Puoliksi tietenkin, koska itse olen täysin suomalainen. Nykyinen puolisoni on irakilainen. Hänen kanssaan minulla on poika. Paljon on ollut uutta opittavaa. Tyttären isän kanssa suhde ehkä osittain siihen kaatuikin. Sosiaalisuus on ehkä yksi asia, joka vaatii eniten totuttelua. Emme me suomalaiset sa-

” Mieheni on Nigeriasta. Tapasimme internetissä yli kaksi vuotta sitten, tutustuttiin aikamme, tavattiin, etäsuhteessa elettiin ja lopulta menttiin naimisiin. Yhteisasumista Suomessa takana nyt reilu puoli vuotta. Arjessa kulttuurierot eivät näy oikeastaan mitenkään, kahden aikuisen ihmisen normieloa. Työnjaossakaan ei mitään ongelmaa - mies tiskaa ja siivoaa ves-

kin. Enemmän painetta tuo ympäristö kuin meidän väliset kulttuurierot - muiden odotukset sekä ennakoasenteet. Nigeriassa ajatellaan, että mies on nyt kultalaarien äärellä ja Suomessa tunnutaan tuumivan, että monikulttuurinen suhde on automaattisesti ongelmallinen.

Soulsong

LUKIJAT KERTOVAT
Elämä on rikkaampaa